

Kunstner SOLKJØK () har hatt kjærestere fra de fleste religioner. Derfor kan du finne både et bønneteppe og en magisk kopp på kontoret hennes.

JOBBER SOM: Kunstner og gallerist på det norske kunstgalleriet Noosphere i New York.
HVOR: Et jungelaktig rom i kunstnerkollektivet Moderskipet i Greenpoint i Brooklyn.
AKTUELL: Galleriutstillingen «And The World Cracked Open» til og med 8. august.

Dette er en skikkelig old school visittkortholder. Et av plussene med å bo i et kollektiv er at jeg møter folk og venner av venner i mitt eget hjem. Jeg knytter internasjonale forbindelser her hjemme, og får en god del visittkort.

Jeg vokste opp med å krabbe rundt giftflasker med arsenikk og morfin fordi faren min var farmasøyt. Jeg husker jeg syntes de med dødningskaller på var ekstra fine. Jeg tok denne flasken til meg fordi det står «Sol». Jeg ble født Solveig, men syntes alltid det var helt feil.

Noen har funnet mitt gamle russekort. Jeg fikk det tilsendt i posten en dag. Noen ganger minner det å være gallerist meg om mine dager som russepresident. Det er et ubetalt og tildels utakknemlig verv, ingen vet riktig hva som skal gjøres, og jeg føler ofte jeg må si: «Hør nå her!»

Å! Her ligger mitt islamske bønneteppe. Jeg var sammen med en egypter i halvannet år mens jeg bodde i Ohio. Jeg har alltid vært veldig interessert i religioner, kanskje fordi foreldrene mine ikke var opptatt av det overhodet.

Jeg tegner alle klærne mine selv. Dette skal bli en strikkekjole. Logoet min kan ofte ses på knappene som blir laget av en irsk sølvsmed, og så kjenner jeg en polsk syerske i området her, så klærne mine blir et slags internasjonalt samarbeid. Men kun for meg.

De gangene jeg får kontakt med maleriene mine, er det som om det åpner seg en revne hvor jeg får tilgang til en kilde som jeg egentlig ikke har kontroll over. Dette blir vel upopulært i enkelte kretser, der mye av kunsten er basert på teori, men det er ikke den type kunst som gir meg næring.

Jeg bruker altfor mye tid på kontoret. Før kunne jeg «bo» i studioet mitt og male i en hel uke mens jeg fikk mat levert på døren. Jeg kaller studioet «hjertet», mens her, på kontoret, er «hjernen». Og det blir mye hjerneaktivitet når jeg må svare på epost hele dagen etter å bli sugd inn i det endeløse svarte datamaskinhullet.

Denne koppen er laget av en magisk tresott i Irland. Den symboliserer fruktbarhet. En druide laget den til meg fordi jeg var sammen med sønnen hans. Jeg har vel hatt kjærestere fra de fleste religioner nå, nei, vent, jeg mangler en hindu.

Jeg eier en haug ordbøker. Jeg har en arabisk også, tror jeg. Jeg har jo ikke bodd i Norge siden jeg gikk på videregående i Valdres. Jeg dro til Paris i to år, så Georgia i USA, Wien, Columbia, Cincinnati og nå bor jeg i New York på femtende året.

Da jeg vokste opp i Valdres var jeg alltid en slags gjøkunge, jeg syntes aldri jeg passet inn, og var overbevist om at sigøynere hadde lagt meg igjen på sine reiser. Derfor ligger bandet New York Gypsy Mania mitt hjerte nært, og jeg lytter mest til sigøynemusikk når jeg jobber.

TEKST LINE TILLER
 FOTO JOHANNES W. BERG